

РЕШЕНИЕ

№ 34535

гр. София, 22.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5872** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.10, ал.1 т.17 и т.23 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М. К. гражданин на Република Турция срещу отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по заявление IST25008347V, които отказ е от 25.05.2025г. на консулско длъжностно лице А. З. при Генералното Консулство на РБ в И., Турция /л.19/.

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. Твърди се, че визата е отказана по стандартен формуляр, където са отразени като основания чл.10, ал.1, т.17 и т.23 от ЗЧРБ. Конкретно е посочено, че трудовият договор и длъжностната характеристика, са представени само на български еик, без превод на турски език, което означавало, че лицето не разбирало условията на труд и изискванията на длъжността. Въз основа на това е направен извода, че ще се използва страната ни като транзитен пункт. Относно отразеното в отказа, че в една квартира ще пребивават 5 човека и наемодателят бил лице с криминални прояви -тези изводи с жалбата се отричат. От друга страна се сочи, че няма фактически и правни основания за отказа. Посочените такива са смесени. Напр. по чл.10, ал.1 т.17 от ЗЧРБ отказът е свързан с недоказана цел, а по т.23 с представен документ с невярно съдържание. В тази връзка се твърди, че за апликанта не е ясно кой от документите е с такова съдържание. Твърди се, че е бланкетен израз, че страна ни ще се използва като транзитен пункт. С оглед това се визира, че фактически няма основания за отказ. Подчертава се, че спрямо лицето е проведена предварителна процедура по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно решение за пребиваване и работа“ съгласно чл.24и от ЗЧРБ и чл.15 от ЗТМТМ включваща

положително становище от всички компетентни органи. Има положително становище на Агенция по заетостта. Всичките документи вкл. и представения трудов договор са напълно действителни. Работодателят е „Визия Ай Джи Инвест“ ЕООД с действащо предприятие с основен предмет на дейност строителна дейност. Към 16.05.2025г. по данни на НАП има трудови договори с 27 лица. Твърди се, че с отказа се засяга правото на труд и личен живот на кандидата. С оглед изложените съображения и позоваване на сходна съдебна практика се моли жалбата да се уважи.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Р.. С жалбата се претендират разноски.

Ответната страна не се явява и представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 30.05.2025г. по отношение на отказ от 27.05.2025г. е в срок от адресат на акта с правен интерес. Такъв се обосновава по чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ с оглед претендираните защитими по ЕКПЧ права –право на личен живот и труд.

По съществото на жалбата съдът съобразява следното:

Подадено е заявление № IST25008347V на л.15, към която са приложени писмени доказателства, за които страните не спорят –трудова договор, длъжностна характеристика, справка за работодателя. В заявлението е посочен работодателя- „Визия Ай Джи Инвест“ЕООД както и длъжността „работник“ в строителството.

По направеното ел. съгласуване от ДАНС по заявлението – е постъпило отрицателно становище, чиито мотиви са послужили като мотиви за отказ.

С оглед изложеното е постановен оспорения отказ на две основания –по чл.10, ал.1, т.17 и по чл.10, ал.1 т.23. от ЗЧРБ.

В СЪДЕБНОТО производство са представени допълнителни доказателства по молба на ответника –писмо №536400-64520 от 15.07.2025г. на Дирекция „Миграция“ л.56 –видно от същото ДМ не е участник и процедурата и не съгласува процесната виза, която подлежи на съгласуване само от ДАНС.

В тази връзка по делото на л.49-51 е представено писмо от ДАНС рег.№М-7397/2 от 11.07.2025г. с приложено становище. Видно от становището –същото е отрицателно. Касае се за 5 лица, турски граждани, сред които и оспорвания, които имат сключени договори с „Визия Ай Джи Инвест“ ЕООД със седалище [населено място] с предмет на дейност – производство и търговия на стоки и услуги, дистрибуция, хотелиерство, туризъм, посредническа дейност и т.н. Визира е, че от работодателя е обусловено сключването на договорите с необходимостта от набиране на строителни работници със специфични умения, а такива не притежава лицето. Конкретно за извършване на СМР на база на сключен договор със „Ваклин груп“ ЕООД за строителство на жилищна сграда. Работодателят е посочил, че на обявата са се отзовали само няколко лица български граждани, което е наложило търсене на чуждестранни работници. ДАНС е прегледал длъжностната характеристика и е установил, че в същата няма специфични умения както твърди, че се търсят от работодателя, а само общи такива. В това число подготвяне на насипи и изкопи, полагане на бетонни смеси, монтиране и демонтиране на кофражи и т.н. Подчертал е, че документите са на български език, без превод на турски, което означава, че лицето не разбира какво ще работи. Посочено е, че и 5 те лица са на един адрес в [населено място], [улица], собственост на български гражданин-криминално проявен и осъждан. Маркирано е, че документите са входирани на лицата от адв.Р., свързана с информация за фиктивни визи. С оглед изложеното е постановено отрицателно

становище.

Приложена е заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на л.24, видно от която Министърът на външните работи упълномощава по т.4 съответните дипломатически и консулски представителства да се произнасят по заявленията за визи.

Приложена е и на л.28 заповед №6 от 13.02.2025г. на Генералния консул в ГК в И., с която конкретно упълномощава А. З..

Следователно ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Видно от чл.9г от ЗЧРБ оправомощените от ръководителите в дипломатическите и консулските представителства лица могат да вземат решения по заявленията за издаване на визи. В тази връзка видно от приложената заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на л.24, Министърът на външните работи упълномощава по т.4 съответните дипломатически и консулски представителства да се произнасят по заявленията за визи. Представена е и на л.28 заповед №6 от 13.02.2025г. на Генералния консул в ГК в И., с която конкретно упълномощава А. З.. С оглед изложеното се прави извода, че е постановен валиден административен акт.

Съдът не споделя доводите на оспорващия, че в производството са допуснати процесуални нарушения вкл. и съществени такива. Отказът е по формуляр, където освен посочените правни основания в 2 групи –чл.10, ал.1 т.17 и т.23 от ЗЧРБ – ответникът е изложил и конкретни мотиви. Безспорно, когато се касае за документи, които не се кредитират без значение дали ще се квалифицират като неистински изрично, то изложената констатация води до извода, че целта не съответства на заявената. Двете основания по т.23 и по т.17 са взаимно свързани, когато се направи извода за неверен или неистински документ, тъй като автоматично се дискредитира и целта. Видно от мотивите ответникът на база на отрицателното становище на ДАНС не е кредитирал всичките документи- трудов договор, договор за наем и т.н.. Отражено е, че трудовият договор и длъжностната характеристика са без превод, поради което работникът не може да разбере какво трябва да работи. На адреса на пребиваване са 5 лица, като този адрес е на лице с криминални прояви, както и конкретно пълномощникът адв.Р. има определени съпричастност към фиктивни визи. Въз основа на това е направен извода, че страна ни ще се използва като транзитен пункт. Следователно –има ясни мотиви, подробни, което не само не са засегнали правото на защита на оспорващия, но и са му дали възможност да възрази по отношение на същите и да изложи конкретни съображения. Безспорно е, че тези мотивите могат да се съдържат и в отделен акт, както и има такива в самия отказ, поради което съдът намира, че е изпълнено изискването на законодателя в акта да се изложат фактически и правни основания.

Въпросът е касателно съществото на спора. Ответникът към момента на постановяването на акта си действа при условията на обвързана компетентност и е длъжен да зачете становището на ДАНС без да може да го преценява. В съдебното производство обаче е възможна ревизията на мотивите за отказа, инкорпорирани в становището на ДАНС – в този смисъл решение от 22 септември 2022г. по дело С-159/21г. на СЕС. С оглед изложеното съдът намира, че по отношение на адреса и констатацията, че на същия ще има 5 лица от Турция, с разрешение за работа, и домакинът е лице с криминалната регистрация /неосъждан и то за регистрация за друго деяние-подправяне на парични знаци/ -сама по себе си не води до извода и предположението, че това лице отново ще участва в някаква противообществена проява. Касателно работодателя – не е спорно, че има действащо предприятие, че има и други лица- турски граждани, работещи в същото.

Не е необходимо да е конкретен специалист, за да е нает и да се установява, че първо от този вид е търсен на българския пазар на труда. Това е въпрос на политика на конкретния търговец, чиито управител е с имена навеждащи на довода, че е близък до наетите лица като етнос. Общоизветен е факта, че на пазара на труда вкл. в сферата на строителството се изпитва не само недостиг на родни кадри –специалисти, но и на неспециалисти. Това, че договора не е преведен на хартия в ерата на интернет и съответните приложения за превод– не е индичия, че лицето като се озове в строителния обект няма да знае какво да прави. Лицето видно от заявлението за виза е работник в строителството, а не специалист. Констатациите за адв.Р. –сами по себе са изводи без фактическа обосновка, които последната отрича. Следователно – тези обстоятелства всяко едно ценени поотделно не потвърждават изводите на ДАНС, но в своята съвкупност – могат да обусловят довода за подобна картина на фиктивност. Въпросът е за това, че доказателствената тежест е на ответника. Същият след като се е позовал на т.23 – следва да установи безспорно, че някой от описаните документи е с невярно съдържание. /Не може да се касае за документ, който е неистински, защото не се твърди, че работодателят или работникът не са положили подписите си върху договора/.

С оглед на последния извод вкл. предвид това обаче, че за едно от лицата, упоменато в становище на ДАНС /М. А./ има решение №31613/28.09.2025г. по адм.дело №5437/25г. и предвид това, че не е желателно да има противоречива практика вкл. когато има общи факти – то съдът ще приеме, че жалбата е безспорно основателна, тъй като неправилно е приложен материалния закон.

Гореизложеното налага отменя на отказа и връщане на преписката за ново произнасяне.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. К. гражданин на Република Турция срещу **ОТКАЗ** за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по заявление IST25008347V, които отказ е от 25.05.2025г. на консулско длъжностно лице А. З. при Генералното Консулство на РБ в И., Турция.

ВРЪЩА преписката на ответника за ново произнасяне.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез АССГ пред ВАС в 14 дневен срок, който срок тече от съобщаването му. Преписи на страните.